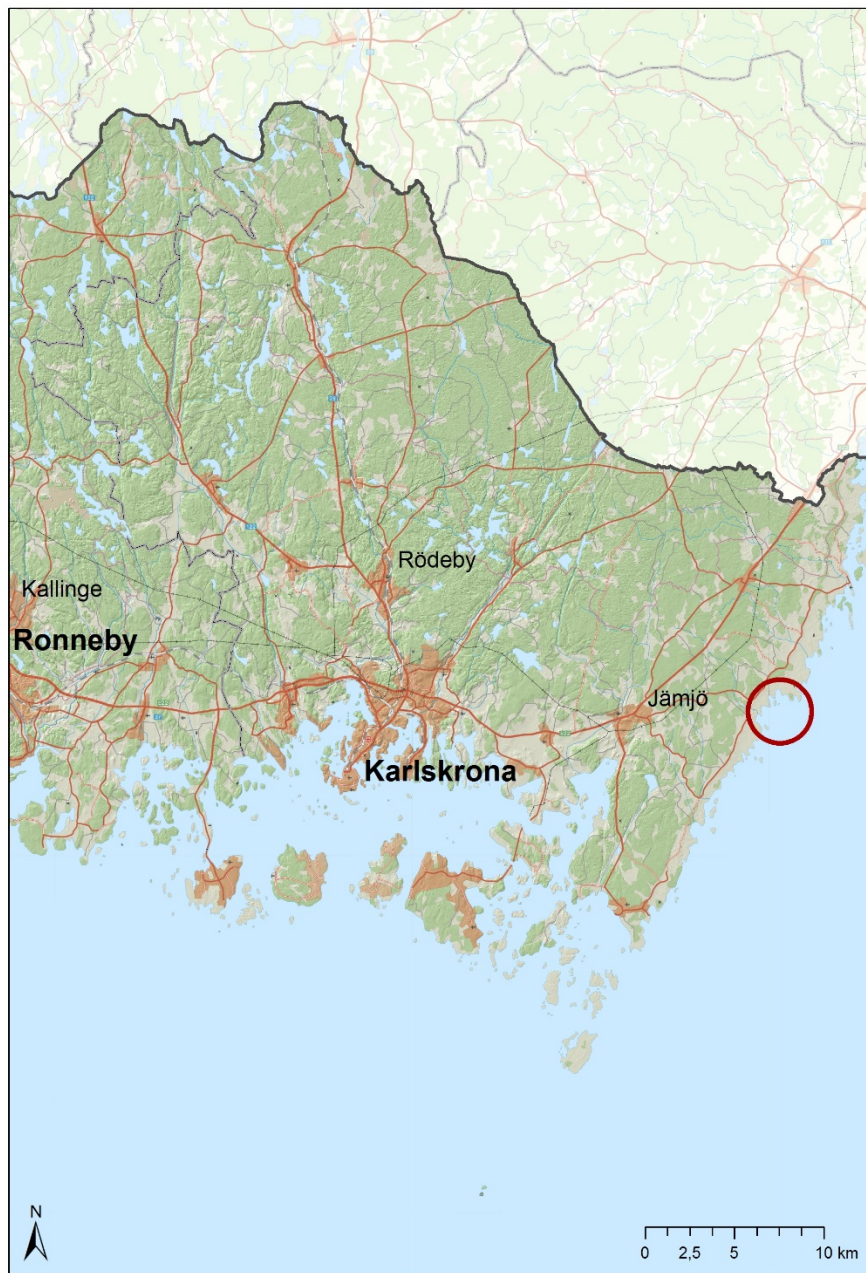

LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0410051 Abramsäng

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, till exempel skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap, vilket för detta område skiljer sig något från vad som är beslutat av regeringen. Länsstyrelsen har för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontakter Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, till exempel skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shape-fil. För mer information se Länsstyrelsens hemsida.

**LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN**

Åke Widgren

**Bevarandeplan för Natura 2000-området
SE0410051 Abramsäng**

Kommun: Karlskrona

Områdets totala areal: 229,3 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2017-10-25

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2017-11-01

Markägarförhållanden:

Privat

Regeringsbeslut, historik:

SPA: 1996-12-01, regeringsbeslut M96/4019/4, pSCI: Nej, SCI: Nej, SAC: Nej

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:A045 - Vitkindad gås, *Branta leucopsis*A132 - Skärfläcka, *Recurvirostra avosetta*A190 - Skräntärna, *Sterna caspia*A193 - Fisktärna, *Sterna hirundo*A194 - Silvertärna, *Sterna paradisaea*A195 - Småtärna, *Sterna albifrons* (nytt namn *Sternula albifrons*)**Bevarandesyfte**

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området. Abramsäng bidrar till uppfyllandet av miljömålen Ett rikt odlingslandskap, Hav i balans samt levande kust och skärgård, Myllrande våtmarker och Ett rikt växt- och djurliv.

De prioriterade bevarandevärdena är förekomsterna av strandängshäckare som vitkindad gås, skärfläcka, skräntärna, fisktärna, silvertärna och småtärna.

Området i anslutning till Abramsäng utgör en betydande del av den flacka östra kusten i Blekingesom i sin helhet utgör ett mycket viktigt område för rastande och häckande fåglar. Abramsäng hyser populationer av flera arter som under senare decennier minskat såsom strandängshäckande vadare och tärnor och är även en viktig rast- och övervintringsplats för många arter, inklusive havsörn, simänder och ett stort antal vadararter som utnyttjar lokalen främst under höstflyttningen.

Beskrivning av området

Området utgörs av öarna Lammkläppen, Isaks kläpp, Älsör, Själör, Danör och Varpan samt vattenområdet vid dessa öar. I området ingår även de yttersta delarna av fastlandsuddarna och de grunda bottnarna innanför öarna. Området överlappas av Natura 2000-området Isaks kläpp (SE0410113) enligt habitatdirektivet.

Öarna i området är låga, flacka och steniga. Vegetationen är i stort sett helt utan buskar och träd och består uteslutande av lägre gräs- och örtvegetation. De mindre öarna Älsör, Själör, Isaks kläpp och Varpan är mycket små (mindre än 0,7 hektar) och har mycket sparsam vegetation. Varpan och Älsör sköljs nästan helt över vid hårt väder och högt vatten. Störst är Danör som är cirka 4 hektar följt av Lammkläppen som är knappt 2 hektar stor. Lammkläppen och Danör beteshävdas.

Området har en art- och individrik fågelfauna under större delen av året. Vid den senaste inventeringen i maj 2015 fanns här bland annat 129 simänder av fem arter, 81 ejdrar, 63 par vadare av sex arter, smärre mängder gråtrut, havstrut och fiskmås, drygt 120 par silvertärna, cirka 5 par småtärna och 2-3 par skrântärna. Området utgör även ett viktigt område för födosökande havsörn, en art som ses här under hela året. Vintertid rastar och övervintrar här betydande flockar med dykänder där främst vigg, storskrake och knipa uppträder i betydande antal. Under hösten rastar större flockar simänder i området.

Vad kan påverka negativt

- Igenväxning som en följd av upphörande hävd vilket direkt leder till en försämring av förhållanden på strandängar och kustnära gräsmarker. Detta missgynnar de flesta inom området listade arterna, särskilt strandängshäckande vadare, tärnor, gäss och i viss mån änderna.
- Bete vid fel tidpunkt som kan skada häckningar av vissa fågelarter.
- Störningar orsakade av besökande människor under häckningstiden inklusive körning med båt, vattenskoter och vind- och kitesurfing. Sportfiske på och i närheten av häckningsöar är en ökande störningsfaktor längs kusten under större delen av året.
- Direkta eller indirekta effekter av jakt, det vill säga jakt på vissa arter kan störa även andra arter än de som jakten avser. I detta fallet kanske jakten framför allt skulle påverka övervintrande populationer av änder och havsörn i området.
- Predation av framför allt landlevande rovdjur såsom mink, räv, grävling och mård på öarna missgynnar samtliga markhäckande arter.
- Dykande fåglar kan påverkas av vissa nätfiskemetoder där fåglarna riskerar att fastna och drunkna.
- Försämring av vattenmiljön kring öarna och i närområdet vilket leder till en rubbad eller försämrad näringsbalans som i sin tur kan leda till försämrad tillgång på föda för många arter.
- Utsläpp av olja eller andra föroreningar som direkt eller indirekt påverkar fåglarna eller livsmiljön.

Bevarandeåtgärder

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29 §§).

Skydd för området

- Djurskyddsområde (fågelskyddsområde) enligt 7 kap. 12 § miljöbalken, med beträdnadsförbud 1 april – 15 juli, gäller för hela området.
- Samtliga öar samt betydande delar av vattenområdet omfattas av strandskydd enligt 7 kap. 13-18 §§ miljöbalken. Strandskydd gäller generellt 100 meter från strandlinjen (ut i vattnet och inåt land). Länsstyrelsen får i det enskilda fallet besluta att utvidga strandskyddsområdet till högst 300 meter från strandlinjen, om det behövs för att säkerställa något av strandskyddets syften. Inom området har länsstyrelsen 2015 beslutat om utökat strandskydd upp till 300 meter.
- Vattendirektivet. Miljökvalitetsnormer för vatten fastställs med stöd av 5 kap MB, enligt vattenförvaltningsförordningen och Havs- och vattenmyndighetens författningssamling, HVMFS 2013:19. Normerna ställer krav på vattnets kvalitet.
- Havsmiljödirektivet. Miljökvalitetsnormer för marin miljö fastställs med stöd av 5 kap MB, enligt havsmiljöförordningen och Havs- och vattenmyndighetens författningssamling, HVMFS 2012:18. Förordningen syftar till att upprätthålla eller nå en god miljöstatus i havsmiljön.
- Sveriges åtaganden inom HELCOM, Baltic Sea Action Plan, aktionsplan för Östersjön.

Behov av åtgärder

- Det är viktigt att bibehålla hävden på de större öarna Danör och Lammakläppen för att förhindra igenväxning av strandängarna och stränderna. Området bör betas så pass intensivt att förnabildning i form av ansamlingar av fjolårsgräs ej sker. Hävden kan behöva kompletteras med röjningar av buskar och sly.
- Inventering och uppföljning av vitkindad gås, fisktärna och småtärna behöver ske.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

A045 - Vitkindad gås, *Branta leucopsis*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Den vitkindade gåsen började häcka i Sverige under 1950-talet på Gotland efter att tidigare endast häckat på nordliga tundror. Under senare decennier har arten expanderat kraftigt och häckar nu spritt längs stora delar av Sveriges kuster. Majoriteten av populationen flyttar mot sydväst. Södra Sverige berörs därmed under höst- och vårflyttningen av stora mängder sträckande fåglar på väg till eller från övervintringsområdena längs Nordsjökusten. Arten föredrar låga, trädfattiga öar med utbredda betesmarker och strandängar både under häckningen och flyttningen. Större flockar kan även rasta på jordbruksmark, främst vallar. Häckningarna sker antingen i enstaka par eller i löst sammanhållna kolonier. Under häckningen uppträder arten ofta i mindre flockar och då med ungarna samlade i stora skaror. Födan består av växter, främst olika gräs, som betas på land.

I Blekinge är arten idag spridd med häckningar längs hela kusten i lämpliga miljöer. Artens uppträdande i Abramsäng under häckningstid är bristfälligt känt och endast en notering om en fågel på bo på Varpan 2006 finns. På liknande lokaler längs Blekinges ostkust häckar arten spritt med enstaka par på flacka öar och det är möjligt att arten gör så även i området vid Abramsäng. Dock noterades inga individer vid inventeringen 2015. Arten uppträder regelbundet under höstflyttningen men inga större rastande flockar finns rapporterade i området.

Bevarandemål

Arten skall regelbundet häcka på flera av öarna i området. Området skall vara lämpligt både som häckningsplats och som rastplats för den vitkindade gåsen. Detta uppnås genom att det inom området finns öppna gräsmarker och strandängar som med fördel hålls mer eller mindre väl hävdade av betande djur. Arten missgynnas av för kraftig igenväxning med buskar eller träd.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet kan i nuläget inte bedömas. Kunskapen om artens förekomst i området är bristfällig och ytterligare uppföljning under häckningstid är nödvändig.

A132 - Skärfläcka, *Recurvirostra avosetta*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

SSkärfläcka är en vadarfågel som häckar på långgrunda sandstränder i öppna marker längs kusten från mellersta Halland till Öland och Gotland. Enstaka inlandshäckningar har noterats på Öland och i Skåne. Arten är ofta instabil på häckningsplatser och antalet par fluktuerar ofta kraftigt mellan åren beroende på vattenstånd, predationstryck och andra faktorer. Boet placeras på mycket låga, betade strandängar, i tuviga stränder, i tångvallar eller på sandrevlar. Den kräver tillgång till skyddade, grunda strandlaguner och stränder och är under häckningen känslig för störning av både människor och predatorer. Det finns även risk att betesdjur trampar sönder bon och skadar fåglar. Därför bör betespåsläpp, om möjligt ske när häckningen är avslutad. De svenska skärfläckorna flyttar bort mot övervintringsområden i västligaste Europa under juli-september och återkommer under slutet av mars-början av april. Födan intas på karaktäristiskt manér i grunt vatten och består av små ryggradslösa djur och små fiskar.

I Blekinge häckar arten på några få lokaler, främst i östra delen av länet. Större kolonier har tidigare funnits på flacka öar längs östra kusten.

I området förekommer skärfläcka regelbundet som häckfågel på Danör i söder. Här har arten noterats vid inventeringen 2015 då 14 fåglar fanns på platsen i slutet av maj. Vidare observeras arten regelbundet födosöka på de grunda bottarna i norra delen av området men sannolikt sker häckning i dessa delar mycket sporadiskt.

Bevarandemål

Skärfläcka skall i området häcka årligen, och det skall finnas lämpliga häckningsmiljöer i form av flacka, sandiga strandängar med långgrunda stränder lämpade för födosök. Arten föredrar öppna och betade strandängar och stränder och är därför känslig för igenväxning av strandängar med buskar och träd.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som mycket gott. Artens uppträdande i området är regelbundet även om häckningarna i området långt ifrån alltid lyckas. Lämpliga häckningsmiljöer finns framför allt på Danör i söder.

A190 - Skräntärna, *Sterna caspia*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

I Sverige häckar skräntärnan längs kusterna från Skånes sydkust till Norrbotten. Störst koncentrationer finner man i Stockholms skärgård och längs med Norrlandskusten. Något enstaka par finns även i Vänern. Sverige hyser en betydande del av den europeiska populationen och har därför ett särskilt ansvar för att bibehålla populationerna av skräntärna. Lämplig plats för bobygge är flacka, vegetationsfattiga sandrevlar eller klippöar i havsbandet. Arten häckar företrädesvis i kolonier som kan bli mycket stora, men en betydande andel av populationen består av solitära par som ofta nyttjar samma ö under mycket lång tid. Tillgång till områden med minimal mänsklig störning är viktig då arten är störningskänslig under häckningen (maj-juli/augusti), främst under ruvningsperioden. Häckningslokalen och dess omgivande arkipelag bör sakna fyrfota rovdjur, framför allt mink, men även trutar och havsörn kan lokalt vara allvarliga predatorer i kolonierna. Skräntärna behöver tillgång till lämpliga bytesdjur, vilket i svenska vatten främst är abborre, mört och sill. Den fiskar framför allt i grunda kustområden eller i kustnära (inom 30-40 km) sjöar. Under häckningen kan skräntärnorna sannolikt röra sig flera mil till lämpliga fiskeområden. Arten är långlivad med relativt låg reproduktion. Arten är i Sverige rödlistad som nära hotad.

I Blekinge häckar arten med enstaka par, spritt längs kusten. Majoriteten av den blekingska populationen utgörs av solitära par. Kolonier har under de senaste decennierna endast förekommit på några få öar, men har sällan blivit långvariga.

Skräntärnan häckar regelbundet i området kring Abramsäng. Här finns inga större kolonier men i likhet med många andra kuststräckor i Blekinge häckar arten här med enstaka par spritt på de små öarna, ofta i kolonier med andra tärnor.

Bevarandemål

Skräntärna skall årligen häcka inom området. Det skall finnas lämpliga, flacka, öppna öar där arten kan häcka ostört. Skräntärnan skall ha tillgång till goda fiskevatten där den kan fiska i klart, relativt stilla vatten.

Bevarandetillstånd

Artens bevarandetillstånd i området bedöms som mycket gott, baserat på kontinuerlig och stabil förekomst samt god tillgång till lämpliga häckningsmiljöer.

A193 - Fisktärna, *Sterna hirundo*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Fisktärnan är vår vanligaste tärna och häckar längs hela Sveriges kust och i sjöar och längs vattendrag från Skåne till södra Norrland samt i Norrlands kustland. Den saknas endast som regelbunden häckare i övre Norrlands inland. Populationen har ökat de senaste 30 åren och är nu stabil. Arten häckar oftast i små kolonier på vegetationsfattiga öar och uddar där de har en god översikt över omgivningarna. Boet placeras direkt på marken och antalet ägg är 2-4. I enstaka fall placeras det även på hustak, på ruderatmarker invid vatten och i andra lämpliga miljöer. Arten födosöker liksom sina nära släktingar genom att stört dyka från 4-6 meters höjd vertikalt ner i vattnet där den fångar bytet. Födan består av småfisk, insekter och i viss mån även blötdjur.

I Blekinge häckar fisktärnan spritt längs kusten samt vid sjöar och vattendrag i inlandet. Oftast är kolonierna små (maximalt några tiotal par) och inte sällan häckar arten tillsammans med silvertärnor och i vissa fall även andra tärnarter.

Artens status är något osäker i området då inventeringar från samma år pekar på olika resultat. En inventering utförd 2015 fanns bara en ensam fågel i området medan det på Själör ringmärktes 14 ungar av arten. Sannolikt häckar fisk- och silvertärna blandat i området men det är svårt att bedöma i vilka numerär fisktärnan förekommer här. Silvertärnan är förmodligen den talrikare av de två arterna i området.

Bevarandemål

Fisktärna skall häcka regelbundet i området. Det skall finnas presumtiva häckningsplatser i form av öppna strandrevlar med gles vegetation lämpliga för placering av bon. Här skall även finnas tillgång till grunda, rika fiskevatten som arten kan nyttja under häckningen.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet kan i nuläget inte bedömas. Kunskapen om artens förekomst i området är bristfällig och ytterligare uppföljning under häckningstid är nödvändig.

A194 - Silvertärna, *Sterna paradisaea*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Silvertärnan häckar i Sverige spritt längs hela kusten. Den häckar även i de större sjöarna och mer spritt i små sjöar i Norrlands inland och i fjällkedjan. Vid häckning utnyttjas vegetationsfattiga områden på öar och uddar där boet placeras öppet, direkt på marken, oftast i grus eller i låg vegetation. Den anländer under april-maj och flyttar bort igen under augusti. Arten kräver god tillgång av småfisk i grunda vatten för att kunna födosöka men är relativt rörlig under häckningen och kan nyttja större områden för födosök. Den svenska populationen har ökat under de senaste 30 åren.

I Blekinge häckar arten nästan uteslutande i skärgårdarna och främst i de yttre delarna, men enstaka häckningar har även konstaterats i insjöar.

Silvertärnan är sannolikt en av de mest talrika häckfåglarna i området. Vid inventeringen 2015 noterades totalt 243 fåglar (med reservation för dubbelräkning) inom området fördelat på Varpan (34), Danör (80), Sjalör (66), Älsör (60) och Isaks kläpp (3). Antalet par i området som helhet borde ligga över 100 vilket gör området till ett av de viktigaste för silvertärnan i Blekinge. Vid inventeringen 2003 noterades ett fåtal par i området vilket tyder på att arten har ökat under det senaste decenniet. Numerären i området är något osäkra på grund av sammanblandning med fisktärna (se ovan) men silvertärnan är förmodligen den talrikare av de två arterna i området.

Bevarandemål

Arten skall häcka med flera stora kolonier i området. Häckning skall ske ostört och med god framgång utan att landbaserade predatorer som mink och räv stör häckningen. Inom området skall finnas lämpliga häckningsplatser i form av strandvallar med låg och bruten vegetation på både större och mindre öar där arten kan placera boet och samtidigt ha uppsikt över omgivningarna. Det skall även finnas god tillgång till fiskevatten över grunda bottnar med gott om småfisk och kräftdjur.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som mycket gott. Artens uppträdande i området tyder på en långvarigt stabil och ökande population med stora kolonier.

A195 - Småtärna, *Sterna albifrons* (nytt namn *Sternula albifrons*)

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Småtärnan häckar längs sydligaste Sveriges kuster, från norra Halland till Östergötland, inklusive Öland och Gotland. I Bottenviken finns en utlöpare av den finska populationen och arten häckar regelbundet i Norrbottens skärgårdar. Inlandshäckningar är sällsynta i Sverige men har förekommit. I Sverige häckar arten i regel i små kolonier med som mest cirka 45 par. Arten är långflyttare som återkommer i början av maj från övervintringsplatser i och kring Afrika. Höstflytten inleds i augusti och de sista lämnar landet i början av september. Den svenska populationen varierar mellan 440 och 550 par och är minskande, främst på grund av förändringar i häckningsmiljöerna. Boet placeras på vegetationsfri mark, oftast på grus-, sand- eller skalgrusbankar vid stranden men även direkt på sandstränder och utfyllnadsmark vid hamnar. Arten koloniserar snabbt nyligen uppkomna miljöer såsom ruderatmarker men även konstgjorda häckningsöar. I boet läggs 2-3 ägg som ruvas cirka 20 dygn och ungarna är flygga drygt tre veckor efter kläckningen. Arten födosöker på grunt, stilla vatten över grunda, sandiga bottenar i skyddade vikar och längs skyddade strandsträckor. Födan består av småfisk och kräftdjur som fångas antingen direkt på ytan eller efter ett kort dyk. Arten är i Sverige rödlistad som sårbar.

I Blekinge häckar arten längs stora delar av länets kust, dock alltid glest spritt och oftast i enstaka par eller i små kolonier. Populationen i Blekinge skattas till cirka 50 par.

Arten häckade 2015 på Danör med minst 3 par samt möjligen med något par till på öarna i norra delen av området. Den observeras regelbundet fiska i och kring Abramsäng under häckningstiden.

Bevarandemål

Småtärna skall årligen häcka i området. För att arten skall trivas krävs en god tillgång på lämpliga häckningsmiljöer med hållar eller stränder med glest vegetationstäck. Dessa miljöer skall finnas rikligt längs stränderna i området och hållas öppna genom fortsatt bete på de öar där detta behövs. Inom området skall också finnas ostörda fiskeområden över grunda bottenar, med klart vatten vilket är nödvändigt för att arten skall kunna finna föda framgångsrikt.

Bevarandetillstånd

Artens bevarandetillstånd i området är sannolikt gott, men liksom i andra liknande områden är populationen fluktuerande. Inga större kolonier finns i området men häckning sker regelbundet. En uppföljning av artens häckning i området är angelägen.

Dokumentation

- ArtDatabanken 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artfakta. 2015. www.artfakta.artdatabanken.se. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artportalen. www.artportalen.se (uttag 2016-09-06).
- Carlsson, L. & Wolgast, J. 2003. Fågelinventering i Blekinge Skärgård. Opublicerat.
- HELCOM. 2007. Baltic Sea Action Plan. www.helcom.fi.
- Jonasson, M., Larsson, R. 2007. Inventering av fåglar i SPA-områden. Protokoll.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 1985. Föreskrifter med förbud till skydd för djurlivet i Blekinge läns skärgård. Dnr. 11.122-870-83.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2015. Beslut om utvidgat strandskydd för Karlskrona kommuns kust och skärgård, Blekinge län, Dnr 511-2099-2014.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2015. Kustfågelinventering inom SPA-område i Blekinge län. Lif, M. Opublicerat.
- Naturvårdsverket. 2003. Art- och naturtypsvisa vägledning. Fåglar 1-3.
- VISS VattenInformationsSystem Sverige. www.viss.lansstyrelsen.se (uttag 2016-10-12).

Bilagor

Bilaga 1. Områdeskarta

Natura 2000 - SE0410051 Abramsäng

